

Thánh Gia

Thông Tin Liên Lạc Gia Đình Đồng Công

1900 Grand Avenue ★ Carthage, Missouri 64836 ☎ (417) 358-7787 ★ Fax. (417) 358-9508

THÁNG 3/2007 * SỐ 175

Tập sống trước mặt Chúa là một việc cần thiết để thăng tiến và sống kết hợp với Chúa. Theo thánh Anphongô dạy: "Đời sống thiêng gồm 3 việc mà linh hồn cần làm: khử trừ các tội lỗi, thực tập các nhân đức và sống kết hợp cùng Chúa." Việc sống trước mặt Chúa là một phương thế giúp linh hồn có thể thực hiện cả 3 việc trên: Khử trừ tội lỗi: làm sao linh hồn có thể phạm tội trong khi biết Chúa đang đứng trước mặt mình? Sống trước mặt Chúa, linh hồn sẽ cố gắng làm mọi việc cách hoàn hảo nhất, và sống trước mặt Chúa sẽ sung sướng truyền trò thân mật với Chúa.

Thánh Tôma Tiến sĩ dạy: "Nếu luôn tin rằng Chúa đang ở trước mặt và Người hằng trông thấy mọi sự, thì hầu như không bao giờ, và có thể nói được là không bao giờ ta dám phạm tội." Tại sao người ta phạm vô số tội ác? Là vì người ta quên Chúa ở trước mặt mình. Thánh Têrêsa Avila nói: "Hết các sự dữ xảy ra đều do quên Chúa trước mặt và tưởng Chúa ở xa xôi." Cha Diocles, bề trên dòng, còn nói mạnh hơn nữa rằng: "Quên Chúa ở trước mặt thì người ta hóa thành súc vật, hoặc trở nên ma quỷ." Thánh Anphongsô

nói: "Thật vậy, khi ở trước mặt hoàng đế, cha mẹ hay đấng Bề Trên, . . . không ai dám làm điều gì trái lệnh các ngài; vậy lẽ nào ai dám phạm tội nếu biết rằng Chúa đang trông thấy mình?" Các thánh chiến thắng được ma quỷ là nhờ bởi luôn tưởng nhớ Chúa đang nhìn xem mình.

Thánh Anphongsô kể chuyện về thánh Ephrem đã làm cho một cô gái điếm bỏ đàng tội lỗi. Có một phụ nữ phóng đảng kia đã đến cám dỗ thánh Ephrem và rủ thánh nhân phạm tội, người đáp lại: "Ừ được, cô hãy ra gặp tôi ở chỗ công trường". Cô ấy bèn kêu lên: "Làm sao? Đời nào ai lại đi phạm tội trước mặt bao nhiêu người trông vào ư?" Thánh Ephrem vắn lại:

Sống Trước Nhan Chúa

"Vậy thì ta có thể phạm tội trước mặt Chúa, là Đấng hằng nhìn thấy ta mọi nơi mọi lúc sao?" Nghe câu trả lời ấy, con người tội lỗi kia khóc nức nở, sấp mình xuống đất, xin người tha thứ cho và nài xin người đưa cô trở lại con đường rồi linh hồn. Thánh Ephrem đưa cô vào ở trong một nhà dòng. Sống trong nhà dòng, cô ấy ăn ở lành thánh, và lúc nào cũng khóc lóc ăn năn tội lỗi cho đến chết. Cũng một câu chuyện giống như thế về thánh Paphnucê: có một phụ nữ tội

lỗi đến cảm dỗ người phạm tội, mà nói rằng: "Không ai trông thấy đâu, ngoại trừ Chúa thôi". Thánh nhân liền kêu lên một cách kinh sợ: "Cô tin Chúa trông thấy, mà còn dám phạm tội sao?" Câu nói ấy đánh động lòng phụ nữ ấy. Phụ nữ ấy nhận ra tội lỗi xấu xa của mình và bắt đầu sửa lại các cách ăn ở xấu xa cũ. Cô ấy đã thu các bàn ghế, quần áo, son phấn, . . . để dùng vào việc hành nghề tội lỗi ấy đem đi đốt hết. Cô ấy đã xin vào một nhà dòng để ăn chay hãm mình đền tội, hằng ngày kêu khóc cùng Chúa: "Hỡi Đấng đã dựng nên con, hãy thương xót đến con." Sau này, bà ấy đã chết một cách tốt lành như một đấng thánh.

Đặt mình sống trước mặt Chúa đưa đến hiệu quả thứ hai là thúc đẩy linh hồn làm mọi việc cách hoàn hảo nhất. Sống trước mặt Chúa, linh hồn sẽ không dám để lòng trí ôm ấp những tư tưởng xấu xa, dâm ô, tham lam của cải, ghen ghét, hoặc muốn làm những sự độc ác nhằm gây thiệt hại cho người khác. Ngược lại linh hồn sẽ ăn ở hiền lành, nói năng nhã nhặn, quảng đại . . . sẵn sàng giúp đỡ người khác, mà không quản ngại vất vả hoặc bị phiền phức.

Khi biết Chúa đang hiện diện bên mình, nhìn xem mình, linh hồn sẽ hăng say làm việc, chịu khổ, chịu cực. Linh hồn sẽ vui lòng chấp nhận mọi khó khăn của cuộc sống để noi gương Chúa đã làm. Linh hồn sẽ can đảm tuân theo Ý Chúa trong mọi hoàn cảnh, dù việc ấy làm cho linh hồn thiệt hại, mất danh giá, chịu nhục nhã. Họ sẽ cẩn thận tuân giữ các giới răn Chúa truyền. Họ đều làm tất cả mọi việc sao cho đẹp lòng Chúa. Hơn nữa, linh hồn còn làm tất cả mọi việc một cách thánh thiện nhất để cho Chúa vui.

Thánh Basiliô đưa ra một thí dụ: Giả sử có một người đứng trước mặt hai người: bác nông phu và nhà vua, thì chắc chắn họ sẽ hết sức để ý, ân cần với nhà vua, mà không quan tâm gì đến bác nông phu kia. Cũng vậy, nếu linh hồn biết mình đang ở trước mặt Chúa, thì sẽ chỉ lo làm đẹp lòng Chúa, mà chẳng quan tâm gì đến các vật thụ tạo thấp hèn. Vì thế, nếu linh hồn luôn tưởng nhớ có

Chúa đang ở trước mặt mình thì các nhân đức sẽ nảy nở, phát triển nhanh chóng.

Hiệu quả thứ ba của việc sống niềm tin rằng mình hằng ở trước mặt Chúa là dễ dàng kết hợp cùng Chúa. Khi sống trước mặt Chúa thì linh hồn sẽ bày tỏ lòng yêu mến Chúa. Tình yêu luôn luôn sẽ tăng lên khi ở trước mặt Chúa. "Lửa gần rơm sẽ cháy." Thánh Anphongsô nói rằng: Đối với con người với nhau, năng đi lại với nhau sẽ có tình cảm,

cho đâu có biết rõ ràng hơn những khuyết điểm của nhau. Vì thế, một linh hồn hằng giữ mình ở trước mặt Chúa, càng thêm lòng yêu mến Người hơn, vì năng đi lại với Chúa càng hiểu rõ những ưu phẩm tốt đẹp và các nét khả ái của Người.

Nói rằng Chúa luôn ở trước mặt chúng ta, vậy Chúa ở đâu? Đối với người không có ơn nghĩa với Chúa thì Thiên Chúa ở ngoài họ, nhưng với người có ơn nghĩa với Chúa thì Thiên Chúa ở trong lòng họ. "Nước Thiên Chúa ở giữa các người." (Luca 17:21). "Thầy là cây nho, các con là ngành. Ai ở trong Thầy và Thầy ở trong kẻ ấy thì nó sinh nhiều hoa trái." (Gioan 15:5). Nên đối với những người con cái Chúa niềm hạnh phúc nhất là có

chính Thiên Chúa ở trong mình. Đó là một hồng ân cao quý nhất Chúa ban ở đời này. Sống đúng như niềm tin này, cuộc sống sẽ thánh thiện chừng nào!

Joseph M. Kim Ngân, CMC

Câu Hỏi Gọi Ý Chia Sẻ

1. Có mấy cách Chúa hiện diện với các thụ tạo?
2. Xã hội hôm nay có tin có Thiên Chúa không?
3. Đức tin của con cái chúng ta như thế nào?
4. Mỗi lần đọc kinh, hay đi vào trong Nhà Thờ, . . . chúng ta phải có thái độ nào?
5. Phương cách nào để dễ dàng sống niềm tin sự hiện diện của Chúa trước mặt?

THÁNG BA
Dâng Kính Thánh Giuse

Hân Hoan mừng
LỄ THÁNH CẢ GIUSE
(19 tháng 03 năm 2007)

Bổn Mạng I
Vùng Los Angeles, CA
Vùng Boston, MA

Kính chúc Quý Anh Chị vùng **Los Angeles, CA** và vùng **Boston, MA** noi gương Thánh Bổn Mạng có một đời sống nội tâm sâu xa và một tâm hồn bác ái để phục vụ Giáo Hội, gia đình và yêu thương mọi người.

Xin toàn thể anh chị em cầu nguyện cho các Anh Chị thuộc vùng **Los Angeles, CA** và vùng **Boston, MA** trong dịp mừng Lễ Thánh Sư này.

GDĐC

MÙA CHAY THÁNH

Xin Dừng Con
THEO Ý CHÚA

*Lạy Chúa, xin cứ dùng con theo Ý Chúa,
Làm đôi tay cho người què cụt,
Làm đôi mắt cho ai đui mù,
Làm lỗ tai cho người bị điếc,
Làm miếng lưỡi cho người không nói được,
Làm tiếng kêu cho người bị bất công,*

*Lạy Chúa, xin cứ gọi con ra đồng lúa,
Để đem cơm cho người đói đang chờ,
Và đem nước cho người đang khô họng,
Đem thuốc thang cho người đang đau ốm,
Đem áo quần cho người đang trần trụi,
Đem mền đắp cho người rét run,*

*Lạy Chúa, xin cứ gửi con ra đồng vắng,
Thắp đèn soi cho ai bước trong đêm,
Đốt lửa ấm cho những ai giá lạnh,
Truyện cảm thông cho lũ khách đơn côi,
Nâng phẩm giá cho người bị chà đạp,
Đem tự do cho những kiếp đọa đày,*

*Lạy Chúa, xin cứ gửi con vào thôn xóm,
Đem an hòa cho những ai bất thuận,
Đem thanh bình cho kẻ sống âu lo,
Đem ủi an cho người đang sầu khổ,
Đem niềm vui cho những ai bất hạnh,
Đem vận may cho những người gặp rủi ro,*

*Lạy Chúa, xin cứ dùng con làm tất cả,
Cho mọi người được hạnh phúc an vui,
Còn phận con, xin gửi hết nơi Ngài,
Là Thiên Chúa, là tình yêu, là lẽ sống,
Ngài cho con tất cả niềm hy vọng.
Để tin yêu mà vui sống trọn đời.*

Vô Danh

Chúc Mừng

Kỷ Niệm Ngày Thành Hôn

Tháng 3-2007

Ngày	Tên Anh Chị	Số năm
01	AC. Tăng Sinh, MI	32
06	AC. Phạm Hải Sơn, TX	31
09	AC. Hoàng Tế Xuyên, MO	34
18	AC. Nguyễn Đức Nguyên, CO	55
28	AC. Lê Văn Sâm, OK	30
28	AC. Ngô Bá Hoàng, MN	50

Xin Anh Chị Em cùng hợp với những Anh Chị Em mừng kỷ niệm Thành Hôn trên đây để Tạ Ôn Thiên Chúa, Đức Mẹ và Thánh Cả Giuse trong dịp này. Chúng ta cũng tiếp tục cầu nguyện cho các Anh Chị được luôn thăng tiến đời sống Hôn Nhân trong những năm tháng tới.

GĐĐC

Giận Hờn

Lấy nhau mấy chục năm nay
 Buồn, vui, sướng, khổ, đắng cay cũng nhiều
 Hết giận rồi lại thương yêu
 Hờn ghen, trách móc đủ điều chẳng tha
 Yêu thương là vậy đó mà
 Hững hờ đây rầy, đậm đà chẳng bao !
 Người thì ưa thích ngọt ngào
 Còn kẻ thì lại ước ao nuông chiều
 Nỗi lòng chỉ có bấy nhiêu
 Vậy mà hai đứa chẳng chiều chuộng nhau
 Đã gây nổi khổ, niềm đau
 Bao phen thức trắng đêm thâu giận hờn
 Để rồi chước lấy cô đơn
 Cả hai đều phải trải cơn lạnh lòng
 Phận nàng, buồng kín đã xong
 Còn chàng, ôm gối, "Sa-Lông" tự tình
 Chực chờ Trời sớm bình minh
 Để mà cất bước đàng trình ra đi
 Vui đâu ở "company"
 Trầm tư, mặc tưởng đến khi hết giờ
 Còn nàng, lạc long, bơ vơ
 Phòng the, gối chiếc, hững hờ đợi trông
 Tួយ thay cho phận má hồng
 Con tim giá lạnh, cõi lòng tái tê
 Giờ thăm nghĩ lại, buồn ghê !
 Thời gian đảo ngược, xin thề bỏ qua
 Thương yêu là vậy đó mà !
 Tình thì nào có nhạt nhòa được đâu
 Chắp tay hai đứa nguyện cầu
 Thề thương nhau đến bạc đầu chẳng ngơi
 Giúp nhau cho đến hết đời
 Dù nhau tìm đến NƯỚC TRỜI mai sau.

Dzuy Cali.

CHƯƠNG XIII

CÂY TRÔNG TRONG CƠN CÁM DỔ

(Tiếp theo)

3. b/. PHẢN CÔNG BẰNG THỰC HÀNH NHỮNG TÁC ĐỘNG BÊN TRONG CỦA NHÂN ĐỨC BỊ TẤN CÔNG.

Về phương diện này khi bị cám dỗ, không gì tốt hơn bằng thực hành những tác động bên trong của nhân đức bị tấn công. Chúng ta bị tấn công về đức tin ư? Như Têrêxa Hải Đòng Giêsu, chúng ta hãy thực thi những hành vi của đức tin sống động, đừng mất thì giờ để lý luận. Chúng ta bị tấn công về đức cậy trông ư? Hãy thực hành những tác động phó thác hoàn toàn vào Chúa. Có phải đức trong sạch chịu trận ư? Ta hãy thực hành nhiều tác động yêu quý đức trong sạch. Ta hãy thề quyết với Chúa nhân lành là ta yêu mến đức trong sạch trên hết mọi sự. Ta hãy nói lên một cách yêu đương: Hỡi sự trong sạch thần linh, sự trong sạch rất dấu yêu, con yêu Ngài hết lòng. Con ghét những xúi giục dơ bẩn. Cho đâu không có hỏa ngục, vì yêu sự trong sạch, con vẫn còn ước muốn từ bỏ tất cả thú vui hèn hạ này. Con ngàn lần sung sướng được chịu tất cả những cái đó vì yêu Chúa, lạy Đấng trong sạch rất dấu yêu! Lạy Chúa, xin giúp con. Than ôi! Thân xác con rất hăng say với điều xấu, nhưng con muốn rằng linh hồn con còn nồng nhiệt với Chúa hơn nữa.

Đó chính là cuộc phản công lại với ma quỷ.

Lòng

CÂY TRÔNG

(Tiếp theo)

Đó là điều xua đuổi nó cút thẳng và bắt nó chịu một cuộc thất bại ê chề. Nó muốn xui chúng ta chọn lựa và yêu thích sự ô uế thì chúng ta lại lợi dụng cái đó để yêu mến sự trong sạch. Chúng ta biến những cám dỗ thành những sự biểu lộ tình yêu và thành những cam đoan trung tín với sự trong sạch của Chúa. Nó muốn tấn công chúng ta, thì chúng ta dùng chính khí giới của nó để đè bẹp nó.

Khi người ta đã quen lợi dụng những cám dỗ không trong sạch như thế, thì đôi khi người ta được cảm thấy một sự yên ủi thâm sâu và một niềm hoan vui thú để chịu đựng những đau khổ rất mãnh liệt vì sự trong sạch của Chúa. Đối với linh hồn, điều đó như là một sự đánh trả và một cuộc báo thù. Linh hồn coi khinh quỷ dữ, trả thù nó và còn trả thù cái tội xác thịt bằng cách chịu đau khổ và yêu mến sự trong sạch tinh tuyền của Thiên Chúa, là địch thủ vĩ đại của thần ô uế.

Đôi khi được vui gấp đôi. Không những linh hồn cảm thấy hạnh phúc thật sự vì được yêu mến sự trong sạch của Chúa cho chính mình và được chứng tỏ tình yêu của mình bằng đau khổ, nhưng còn phải hơn thế nữa. Trong tình yêu say sưa và khôn thỏa, linh hồn cảm thấy một ước muốn bao la được yêu mến sự trong sạch của Chúa mình không những cho chính mình và nhân danh mình, nhưng còn cho vô số những linh hồn chỉ yêu chút ít hay không yêu gì sự trong sạch ấy, cho những linh hồn không ưa sự trong sạch và cố gắng tất cả tình yêu của họ cho những lạc thú bỉ ổi nhất và làm mất nhân phẩm. Có những lúc linh hồn trong sạch cảm thấy rằng Thiên Chúa đòi họ một việc đền tạ. Một tâm tình rất thâm kín và rất êm dịu cho họ ý thức

rằng: họ là một người yên ủi vĩ đại của sự trong sạch vô biên, rằng trong những cơn cám dỗ này họ yêu mến sự trong sạch ấy thay cho những người khác và chịu đau khổ để đền bù những lỗi lầm của những người ấy và kéo họ ra khỏi tính hư nết xấu.

Khi những ước muốn này xâm nhập vào chúng ta, ta hãy để tự do cho những tâm tình yêu mến rất trong sạch mà Chúa Giêsu đã gọi lên trong ta. Ta hãy để bộc lộ những tâm tình yêu mến. Đối những chước cám dỗ thành tình yêu rất trong sạch, thành tình yêu yên ủi và đền bù, việc kỳ diệu Thường hay xảy ra là những chước cám dỗ thuộc một loại khác

thì ít mạnh mẽ hơn, nhưng không phải vì thế mà kém khổ cực.

Không phải chính sự dữ xui giục ta, nhưng chỉ là những cái đưa ta đến sự dữ, nếu ta không cẩn thận. Chính là vẻ xinh đẹp lôi cuốn ta, chính là duyên sắc, vẻ yêu kiều và sự diễm lệ phù vân làm chúng ta xúc động và cố gắng thâm lên chia sẻ trái tim ta ra giữa một Thiên Chúa là Đấng mà chúng ta đã trọn hiến và một con người. Đó chính là lúc

phải thực hiện những tác động nồng nhiệt yêu mến đối với vẻ đẹp vô cùng của Chúa. Cái vẻ đẹp vô song mà chỉ nhìn thấy cũng đủ làm chúng ta ngây ngất như đã làm ngây ngất các vị thánh, và bên cạnh vẻ đẹp ấy thì mọi vẻ đẹp nhân loại và mọi duyên sắc thụ tạo chỉ là xấu xí.

3. c/. NHỮNG BẤT TOÀN KHÔNG THỂ TRÁNH TRONG KHI CHÚNG TA KHÁNG CỰ, KHÔNG NGĂN CẢN NIỀM VUI CỦA CHÚA GIÊSU.

Bây giờ chúng ta phải giải đáp một vấn nạn mà những linh hồn quảng đại thường đưa ra, và nó ngăn cản không cho họ gặp được giữa những cơn cám dỗ tất cả sự bình an và lòng cậy trông mà họ đáng được hưởng. Họ tự bảo mình rằng: "Phải, tôi rất thích điều đó, Chúa tốt lành gửi đến cho tôi những chước cám dỗ như những phương tiện giúp

tôi khiêm nhường hơn, yêu mến hơn và nhất là trong sạch hơn. Nhờ đó, Ngài ban cho tôi muôn vàn cơ hội để yêu mến và làm đẹp lòng Ngài. Nhờ ơn sủng của Ngài tôi không ngã quy dưới sức mạnh của kẻ thù ô ố. Và về phương diện này tôi làm đẹp lòng Thiên Chúa nhân lành và Đức Trinh Nữ Maria, nhưng than ôi! Biết bao bất toàn pha lộn vào những cuộc chống cự của tôi, biết bao sự khiếm nhã, bao quảng đại, những khuyết điểm vô kể này làm cho Chúa Giêsu mất niềm vui mà những cuộc chiến thắng của tôi đưa lại cho Ngài. Ôi! Lạy Chúa, nếu con biết lợi dụng tất cả những cơ hội này".

Hỡi linh hồn đầu yêu của Chúa Giêsu, hãy yên lòng. Nên biết rằng Đấng yêu mến của bạn thấu hiểu những nỗi khổ cực bẩm sinh của bạn. Ngài biết rằng khi linh hồn mệt mỏi thì chẳng còn có thể chống cự với cũng một sự cương quyết mau lẹ như khi còn hăng hái. Ngài biết rằng chính thân xác, bệnh tật có thể làm cho cuộc chống cự của chúng ta bề ngoài có vẻ kém mạnh mẽ và uể oải hơn. Ngài để ý tất cả. Những

bất toàn mà Ngài có ý để lại trong chúng ta không làm mất đi chút nào niềm vui bao la mà Chúa Giêsu cảm thấy. Ngược lại, nếu chúng ta tự hạ một cách bình tĩnh, nếu chúng ta không lo lắng bản thân, nếu thay vì tự lục xét mình một cách vô định để biết xem chúng ta đã trung thành tới độ nào và có khi chúng ta sẽ mừng thầm vì đó, thì chúng ta hãy lấy lòng cậy trông lẫn mình vào cánh tay Ngài để ôm hôn Ngài một cách âu yếm và xin Ngài tha thứ tất cả những ơ hồ trễ nải hoặc biết hoặc không biết được, lúc đó, những bất toàn này sẽ làm gia tăng niềm vui cho Chúa Giêsu. Tất cả sự sung sướng mà chúng lấy mất khỏi ta, tất cả sự thoả mãn và thích thú về mình mà chúng lấy đi khỏi ta, sẽ đổi thành niềm vui tăng lên gấp trăm cho Thầy chí thánh.

Lạy Chúa Giêsu, con cũng năng mắc phải cái

tật xấu đó. Thường thường sau những cuộc chiến đấu đầy âu lo để giữ sự trong sạch, con tin chắc đã làm Chúa hài lòng và còn hài lòng nhiều nữa. Nhưng con cũng cảm thấy rằng con cần phải tự hạ. Biết bao lần lúc đó con đã mất thì giờ để tự kiểm điểm và dò xét mình lâu giờ, để cân nhắc tất cả mọi tâm tình của con hầu có thể tự trấn an và nhất là để tự bào chữa cho mình một cách đầy đủ. Con thấy rõ, không cần phải thế. Con cần phải hân hoan vì những dịp khiêm nhường mà cả những cuộc chiến thắng của con mang lại cho con. Con phải vui sướng vì đó và không đặt niềm cậy trông vào sự vắng bóng của mọi bất toàn. Con phải và con muốn chỉ trông đợi sự trong sạch của con nơi sự trong sạch của Chúa, ở nơi chính Chúa, ôi Chúa Giêsu, là Đấng đang ngự trong con, và nơi Đức Maria là Mẹ Vô Nhiễm của con. Vâng Lạy Chúa Giêsu, Lạy Mẹ Maria, con chờ mong nơi Chúa và Mẹ cái ơn lớn lao này là có thể luôn luôn làm đẹp lòng Chúa và Mẹ, và làm đẹp lòng Chúa, Mẹ một cách vô tận bởi sự trong sạch của con, mặc dầu mọi cám dỗ có thể đến bao vây con. Chính nơi Chúa và Mẹ, nơi tình yêu bao la của Chúa và Mẹ đối với con, mà con hy vọng ngay cả trong quá khứ, con đã làm đẹp lòng Chúa và Mẹ một cách vô tận trong những cơn cám dỗ, mặc dầu mọi khiếm khuyết đã được pha lộn vào những cuộc chống cự của con.

Nhưng cả điều đó cũng không luôn luôn đủ để đưa lại cho chúng ta niềm vui và sự bình an trọn hảo, để yên ủi chúng ta một cách trọn vẹn về những bất toàn của chúng ta. Vậy, chúng ta hãy ném tất cả những bất toàn và tất cả những yếu đuối này vào trong Trái Tim rất trong sạch của Chúa Giêsu hay của Mẹ Maria, Mẹ vẹn tuyền của chúng ta. Hãy liên kết sự khiết tịnh đáng thương của chúng ta vào với sự khiết tịnh tuyệt diệu của các Ngài. Những vết nơ nhỏ bé làm lu mờ sự sáng ngời của đức trong sạch chúng ta, sẽ biến đi như một hạt

bụi trong đại dương trong sạch của Chúa Giêsu và Mẹ Maria. Và rồi, với đầy lòng tin tưởng, chúng ta hãy dâng những vực thăm tỉnh tuyền trọn hảo này lên Thiên Chúa nhân từ, lên chính Chúa Giêsu và Đức Trinh Nữ.

Sau cùng, đang khi lên cao hơn nữa, đang khi cất cánh bay tới tột đỉnh, chúng ta sẽ bỏ mình cách trọn vẹn, chúng ta sẽ không còn nhìn thấy chính mình và những nhân đức què cụt của chúng ta để

say sưa chiêm ngắm sự trong sạch của Chúa. Như chim phượng hoàng, tôi sẽ dán mắt vào Mặt Trời sáng chói này với một sự ngưỡng mộ luyến ái, tôi sẽ ngây ngất ngắm nhìn Mặt Trời mãi mãi và sẽ thừa với Chúa nhân lành rằng: "Lạy Chúa Trời con, thế là con đã gặp được sự trong sạch mà con đã tìm kiếm, con đã nồng nhiệt khát mong, và còn hơn thế nữa, con đã gặp được sự trong sạch trọn hảo ngàn lần vượt xa những khát vọng của con. Con đã tìm được sự trong sạch ấy, và, Ôi! Hạnh phúc tuyệt vời, con đã tìm được không phải trong lòng con, nhưng trong Chúa, trong cung lòng Chúa, ôi lạy Chúa ngàn lần đáng yêu.

Gặp được trong con, nó đã làm cho con mãn nguyện. Gặp được trong Chúa, Đấng mà con yêu mến ngàn lần hơn con, nó vượt xa khôn tả mọi khát mong và mọi mơ ước của con. Lạy sự Trong Sạch thần linh, sự Trong Sạch làm con say sưa, vâng từ nay Ngài là của con, thuộc hẳn về con, Ngài là sự Trong Sạch của con bây giờ và mãi mãi. "Deus meus mihi et ego illi, qui pascitur inter lilia, Chúa Trời tôi thuộc về tôi và tôi thuộc về Người, Đấng no say giữa những hoa huệ" (Diệu Ca 2,11).

(Còn tiếp)

GIÊSU MARIA GIUSE

Con mến yêu

Xin cứu rỗi các linh hồn

Sống Với Con Cái

Nguyễn Thanh Hương

Con xin chân thành cảm ơn cha đã khuyến khích con hãy chia sẻ về việc giáo dục con em ngày hôm nay với quý vị phụ huynh. Trong mấy tuần rồi tôi ngồi trong nhà nguyện để xin Chúa soi sáng cho được cái gì hay không để chia sẻ? Hôm nay, xin được chia sẻ cùng các bậc phụ huynh về vấn đề cùng sống với con em của mình. Trong vài năm qua tôi đã làm việc với các em trong trường Day-Care, có đủ màu da: Việt Nam, Mỹ, Tàu, Phi luật Tân, thấy chung chung dân tộc nào cũng giống nhau, nhưng cái khác biệt rõ rệt nhất là tùy theo việc giáo dục con em của mỗi gia đình.

Tại sao lại nói cùng sống với con cái? Con cái không sống với cha mẹ thì sống với ai? Cùng sống ở đây là cùng đồng hành với con cái: có lúc với tư cách là cha, là mẹ, có lúc là thầy, hoặc là bạn. Cùng sống với con cái là phương pháp giáo dục của thánh Gioan Boscô. Thánh Gioan Boscô đã luôn hoà đồng với giới trẻ để hướng dẫn các em. Theo thánh Gioan Boscô: chỉ khi chiếm được lòng, được tình cảm của các em thì mới có thể giáo dục các em dễ dàng.

Chúa ban cho mỗi người có một trái tim để yêu và muốn được yêu. Trái tim của con cái cũng có nhu cầu như thế. Nên các bậc làm cha mẹ cần phải để tâm và giúp đỡ các em biết nhận ra được mình luôn được cha mẹ yêu thương luôn ở bên cạnh. Nếu phụ huynh dành thời giờ để săn sóc cho việc học của con em, cùng chơi, cùng coi TV hay phim với con em mình, con cái cảm thấy được yêu, và lúc đó các em sẽ tự đến với quý vị một cách dễ

dàng. Phụ huynh sau một ngày làm việc ở cũng sở, về đến nhà đã mệt lử người rồi, bây giờ lại phải ngồi xuống để làm homework với con là cả một vấn đề hy sinh. Có những bà vợ đã bực bội với chồng vì đi làm về ông ấy chỉ biết có cái Tv hoặc ngồi trước máy điện toán, mở online, . . . không ngó ngàng gì đến việc giúp con học hành. Homework của các em tương đối

nặng nếu không được ai giúp các em làm. Nếu cha mẹ không giúp, các em phải đi đến nhà bạn bè để nhờ bạn bè giúp, đó là một điều có thể gây nên những nguy hiểm khác. Các homework ấy tuy có khó, nhưng phụ huynh có thể hiểu và làm được nếu để tâm suy nghĩ và nhất là đã liên tục cùng làm homework với con. Bộ óc các phụ huynh đã già dặn hơn nên có thể hiểu dễ dàng hơn đứa trẻ.

Cha mẹ cần sống với con cái để có nhiều cơ hội dạy cho các em biết được những cái tốt và cái xấu của cuộc sống hàng ngày. Nhờ cha mẹ phải hoà đồng và chia sẻ những nhận định sự việc với các con của

mình để cho con em các em có một phán đoán đúng. Đó là con đường rất quan trọng giúp các em trở nên một người trưởng thành. Sự thực, để có một nhận định hay phán đoán đúng sự việc trong cuộc sống con người không đơn giản. Biết bao nhiêu người đã không có được một phán đoán đúng trong các việc. Để trở nên một con người trưởng thành, các em phải tập nhận định trong nhiều lãnh vực: về luân lý (tội, phúc), tâm lý tình cảm, về giao tế, . . . Các em sẽ chấp chững trong việc so sánh giữa sự việc này với sự việc khác để rút ra một kết luận.

Vì thế, việc cha mẹ hoà mình sống với con cái là một hồng ân lớn cho các em. Chúng ta cũng không nên tưởng rằng các em không biết, nhưng sự thực các em cũng nhận ra cái hồng ân này và ghi nhớ cả cuộc đời những cha mẹ đã dành giờ cùng chơi và giúp con học hành.

Tại sao con em ở bên Mỹ này thường tâm sự với bạn bè dễ dàng hơn là cha mẹ? Bởi vì những người bạn đó luôn luôn là có mặt với các em, thế nên các em đó dễ dàng bộc lộ cho bạn bè tất cả: những chuyện tốt & xấu gì các em đều chia sẻ được cả, miễn là có người hiện diện và có người bên cạnh để nghe các em. Đôi khi cha mẹ cứ nghĩ là mình không phải là người bạn của các em, đó là một điều sai lầm. Có nhiều trường hợp cha mẹ phải đóng vai là người bạn. Khi chúng ta kiếm giờ ngồi xuống, và chia sẻ những nỗi vui cũng như những nỗi buồn của con em, các em bắt đầu hiểu chúng ta, cũng chúng ta hiểu được tâm trạng của các em. Lòng tin tưởng sẽ tăng dần, khiến các em dễ dàng đến và chia sẻ được với cha mẹ những nỗi vui cũng như nỗi buồn của em. Muốn cho một đứa trẻ quý mến mình rất là dễ: hãy hoà mình chơi với em. Xem như ngay cả trẻ em ở Mỹ này cũng bị cô đơn? . . .

Như tôi có dạy học trong trường Day-Care trong nhiều mùa hè vừa qua liên tiếp, gồm các em từ lớp 6 & 7 trở lên, tôi có một kinh nghiệm này: khi mình truyền cho các em giữ hay làm một việc gì, điều rất quan trọng là phải giải thích cho các em thật rõ ràng, vì những gì các em không hiểu, cũng như không biết cách làm thì các em không giữ hoặc không thể làm được. Khi không làm được, các em quay sang nghịch phá những chuyện khác. Việc gì cũng phải giải thích, giải nghĩa ra cho các em hiểu, để các em làm bài được. Việc giải thích này cần được lặp lại nhiều, bảo đảm rằng các em đã hiểu. Cũng có thể có khuyến khích các em bằng những phần thưởng, ví dụ: Em nào mà làm bài giỏi thì sẽ có giải thưởng, cũng như có sticker hoặc stamp.

Nhiều cha mẹ cũng lấy làm nặng nề, chán ngán việc giúp con làm homework hay ngồi coi TV với con. Cha mẹ cũng đừng vì sợ sệt vì phải đối đầu với nhiều vấn đề mà không dám hoà mình hoặc đối thoại với con em của mình. Cha mẹ phải có một niềm tự tin trong khi hướng dẫn các em mình trở thành con ngoan trong gia đình. Việc hướng dẫn các em cũng không khó lắm, các em thường thường chỉ để ý những điều ngay trước mắt mà thôi: những gì có lợi cho em hoặc làm thiệt cho em lúc này. Các em không quan tâm đến những hậu quả xa xôi trong tương lai. Ở bên đất nước tự do này có lẽ bốn phần những người làm cha mẹ cũng như trách vụ giáo dục con em ngày nay quá là khó khăn, nên có nhiều người không dám sinh nhiều con cái, và một số phụ huynh chỉ sinh một hoặc hai đứa con mà thôi, vì sợ không dạy dỗ con cái trở thành công.

Thật sự khi tôi giúp các em, tôi cũng phải học hỏi tâm lý của từng lớp tuổi như thế nào, tìm hiểu tính tình của mỗi

em. Nhất là tôi đã dành giờ cầu nguyện rất nhiều, xin Chúa cho mình có sự kiên nhẫn với các em, với công việc của mình đang làm. Tôi xin Chúa dạy cho tôi cách dạy dỗ các em như thế nào, cách dạy từng em trong lớp của tôi. Tôi xin Chúa dạy cho mình biết nói những điều gì và nói cách nào để các em nghe theo. Có Chúa, Đức Mẹ giúp thì công việc giáo dục thành công nhiều hơn.

Cầu chúc quý vị phụ huynh luôn sống hạnh phúc và con em của quý vị luôn sống ngoan ngoãn.

GIÊSU MARIA GIUSE

Con mến yêu

Xin ban cho nhiều tâm hồn trở về với Chúa trong Mùa Chay Thánh này.

Thần ĐỒ

Huyền Nhiệm

Truyện Đức Mẹ Maria

(Tiếp theo)

24. THỬ THÁCH MỚI TẠI NAXARÉT

Khi Thánh Gia đã lưu ngụ tại Ai cập tới năm thứ bảy, như thánh Matthêu đã thuật lại trong Phúc âm, một hôm sứ thần đến báo tin cho Thánh Giuse đem Mẹ và Chúa Giêsu về Naxarét. Thánh Cả nói lại cho Chúa Giêsu và Mẹ Maria, mặc dầu Chúa và Mẹ đã biết trước thánh ý Cha trên trời rồi. Là gia trưởng, chính Thánh Cả có nhiệm vụ phải thi hành lệnh ấy, để dạy cho loài người biết: tất cả đều phải được cai quản theo trật tự tự nhiên Chúa Quan Phòng đã lập.

Trước khi lên đường, một cuộc lên đường gây rất nhiều đau đớn cho những người quen biết Thánh Gia, Chúa Giêsu phân chia cho người nghèo tất cả dụng cụ đã dùng; còn căn nhà đơn nghèo đã có mấy người đạo hạnh vui lòng nhận ở. Những người ấy cứ nhớ rằng mình được ở ngôi nhà mà ba người ngoại quốc thánh đức đã ở, là họ được vui mừng hạnh phúc. Họ đều được ánh sáng siêu nhiên soi cho đi mãi trong đường lành, và sau này đã được vinh phúc trên trời.

Thánh Gia ra khỏi Hêliôpôli để trở về Palestina. Người quen thuộc, kẻ nghèo khó đều đến vây kín lối đi. Nếu không có ơn trên giúp thật khó đi được. Mẹ ngồi trên lưng một con lừa, đặt Chúa Giêsu trên gối mình. Thánh Giuse

đi bộ bên cạnh hai Mẹ Con. Tất nhiên có rất đông thiên thần hộ tống như lúc từ Palestina sang lần trước. Khi đi qua những nơi có dân cư ở Ai Cập, trước khi vào sa mạc, Thánh Gia đã để lại nhiều vết tích đức ái: nhiều việc lạ lùng xảy ra, từ trước đến bây giờ chưa hề có. Cho nên những bệnh nhân, những người tàn tật, những người nghèo khó, đau khổ, đua nhau đến xin trợ giúp. Thánh Gia cứu giúp mọi người cả phần hồn phần xác. Tới khi vào sa mạc Thánh Gia lại gặp nhiều bất tiện như lần trước. Lúc thiếu lương ăn, có khi Chúa Giêsu làm phép lạ cho một mẩu bánh nhỏ còn lại hoá ra nhiều, đủ dùng cho ba người; có khi Ngài ra lệnh cho các thiên thần đem đến, nếu cần kíp quá mà không còn đồ ăn.

Khi vào tới biên giới Palestina, Thánh Cả Giuse nghe nói vua Arkêlau lên kế vị Hêrôđê cai trị xứ Giuđêa. Vốn tính cẩn thận, Ngài ngần ngại không dám đi nữa, một Sứ Thần phải đến báo mộng cho Ngài cứ đưa Thánh Gia về Naxarét, như thánh Matthêu đã thuật lại, Ngài mới dám đi. Nhưng Ngài không đi vào địa hạt xứ Giuđêa, mà đi qua phần đất của chi tộc Đan và Issaka, dọc theo phía bờ Địa Trung hải, bỏ Giêrusalem về phía tay mặt, mà vào nam bộ xứ Galilê.

Sau cùng, Thánh Gia về tới Naxarét. Người phụ nữ bà con ba đời với Thánh Giuse trước kia từng giữ nhà cho Ngài hồi Mẹ Maria đi thăm

bà Elisave, đã cẩn thận coi sóc căn nhà nghèo nàn của Thánh Cả suốt bảy năm qua. Bà rối rít vui mừng đón tiếp Thánh Gia. Căn nhà vẫn còn nguyên vẹn trong ngoài, đồ vật không mất mát hay bị xê dịch. Thoạt vào thánh cung của ơn Nhập Thể ấy, Mẹ Maria sắp mình thờ lạy và cảm tạ Thiên Chúa đã đưa mình về. Nhưng Mẹ không ngờ tới tại đây sẽ diễn ra một cuộc thử thách làm cho tâm hồn Mẹ phải đau tê tái.

Để nâng Mẹ lên một bậc thánh thiện và công nghiệp cao hơn, Chúa Giêsu không cho Mẹ xem thấy Linh Hồn Ngài nữa, sự xem thấy từng đổ tràn ngập lòng Mẹ những nguồn vui trên trời. Chúa lại ít khi ở bên Mẹ, còn tỏ ra bộ mặt nghiêm nghị, hoạ huần mới nói với Mẹ một câu, mà lại nói với một giọng cao kỳ cứng cõi. Về nghiêm nghị bất ngờ của Chúa đó thành nên lò lửa luyện lọc vàng tình yêu của Mẹ thêm tinh ròng hơn, rục rỡ hơn. Mẹ không hề phàn nàn vì phải mất những niềm an ủi trước, nhưng Mẹ cứ nghĩ rằng chắc vì mình đã tỏ ra tệ bạc hoặc khờ khĩnh cách nào đó mới xảy ra như thế. Ý tưởng đó như một mũi dùi nhọn đâm nhói vào Trái Tim Mẹ. Trong cơn sầu não đó, Mẹ muốn nói với Người Con chí ái của Mẹ một đôi lời, Chúa lại chỉ tỏ ra lạnh lùng hờ hững. Nhưng nhờ có sự thận trọng nhiệm màu này, lửa mến yêu của Mẹ Maria bốc lên những ngọn nóng sáng như một lò lửa khi ta đem vài giọt nước nhỏ vào.

Nhất là Mẹ hạ mình xuống tận hư vô, tăng thêm nhiệt tâm, gập bội những lời than thở và trào tràn châu lệ. Mẹ nói: "Ôi lạy Thiên Chúa của con, con chắc rằng con không giấu nổi Chúa vết thương lòng con, Chúa thấy rồi đó. Chúa biết rồi. Nếu con có làm phiền lòng Chúa cách nào, sao Chúa không đem tất cả những đau khổ của đời sống tạm này gia hình cho con? Có thể con không thể nhẫn nại được vì thấy Chúa nghiêm giận con mãi!"

Những lời âu yếm thiết tha ấy cũng không làm cho Chúa Giêsu đổi thái độ mà ban ân sủng ủi an xuống, nên Mẹ đến hỏi nơi các thiên thần hầu cận Mẹ. Các vị này trả lời Mẹ: "Ôi Nữ Vương của chúng con, tâm hồn của Mẹ rất

cương nghị không bị thua gian khổ đâu. Mẹ biết rõ hơn chúng con là Chúa ở ngay bên cạnh người nào đau khổ cầu xin ơn Ngài giúp".

Quả thật, Chúa Giêsu lúc ấy cũng cảm xúc vì nỗi buồn sầu Mẹ phải chịu, và Ngài hân hoan với tình yêu Mẹ chứng tỏ. Nhưng vì muốn làm sống động tình yêu ấy hơn nữa, nên Chúa cứ tiếp tục tỏ ra những thái độ nghiêm nghị ơ hờ. Chẳng hạn, khi Mẹ mời Chúa đến dùng bữa, Chúa cứ ngồi yên không nhúc nhích, hoặc đến bàn ăn mà không ngó nhìn Mẹ, không nói với Mẹ một nửa lời. Trong trường hợp đó, giữa nước mắt chan hoà, Mẹ tỏ ra với Chúa nỗi đau thương tha thiết của mình, một cách hết sức khôn ngoan đến nỗi làm cả Thiên Chúa cũng thán phục.

Tuy nhiên, cuộc thử thách vẫn kéo dài. Từ khi thôi nôi, Chúa Giêsu chỉ nằm ngủ trên một tấm phản với một chiếc chăn thường. Nhưng Chúa không luôn nằm trên phản đó khi ngủ. Có lúc Ngài chỉ ngồi dựa tay trên một cái gối. Khi Mẹ xin đổi cho Chúa một cái giường đỡ cứng hơn, Chúa lấy giọng nghiêm thẳng mà trả lời rằng: giường của Chúa chỉ là khổ giá, ở thế gian này chỉ có khổ giá mới là một khoái thú. Từ đó, Mẹ Maria lại bắt chước Chúa mà hãm mình nằm phản cứng như Chúa, và mô phỏng Chúa trong mọi việc hãm xác khác của Chúa như vậy. Buổi chiều, khi đến giờ đi ngủ, Mẹ phủ phục trước mặt Chúa, khóc van xin Chúa tha thứ cho những khuyết điểm trong việc phụng sự Ngài. Mẹ cứ nằm phục mãi thế cho tới khi Chúa mời Mẹ dậy và ban phép lành cho, mới đứng lên. Ban sáng, Mẹ cũng làm y như thế, xin Chúa chỉ dạy cho biết phải làm gì trong ngày. Chúa Giêsu thường tỏ dạ hết sức hân hoan đáp lại những ước muốn đó của Mẹ. Nhưng trong cuộc thử thách này, Chúa cứ một mực nghiêm nghị, chỉ nói để truyền lệnh cho Mẹ lui ra thôi. Không thể nói được nỗi đau đớn Mẹ cảm thấy vì Chúa đổi thái độ như vậy, và không sao tả được vẻ cẩn thận Mẹ lúc xét lương tâm xem duyên cớ việc ấy tại đâu, mà không sao tìm ra, nhưng Mẹ cũng không thất vọng.

Cuộc thử thách này kéo dài ba mươi ngày. Đến ngày thứ ba mươi, Mẹ đến sắp mình xuống trước mặt Con chí thánh Mẹ, thiết tha nói: "Ôi Con Mẹ rất yêu dấu là kỷ vật duy nhất của linh hồn Mẹ, nếu Mẹ đã không đem hết nhiệt tâm phải có để phụng sự Con, xin Con thương tha cho Mẹ. Mẹ cứ nằm đây, nếu Mẹ không lại được thấy tấm gương Linh Hồn Con nữa". Chúa Giêsu vẫn muốn chấm dứt cuộc dằn vò kỳ diệu linh hồn Mẹ hơn nhiều, nên đã hết sức dịu dàng trả lời Mẹ: "Mẹ ơi, Mẹ chỗi dậy lên đi!" Chúa vừa nói xong Mẹ được nâng lên, tham hưởng một thị kiến, đổi tất cả những u buồn cay đắng Mẹ đã chịu thành những khoái thú ngọt ngào khôn tả.

Ra khỏi thị kiến ấy, Mẹ lại sắp mình xuống trước mặt Chúa Giêsu. Chúa nâng Mẹ dậy mà nói: "Thưa Mẹ, Con rất hài lòng vì nhiệt tâm của Mẹ. Con sẽ ghi tạc trong Trái Tim Mẹ giáo lý Con đến dạy cho loài người. Mẹ sẽ thực hành giáo lý ấy như Con muốn!" Mẹ trả lời: "Con là Thầy của Mẹ, Con cứ nói đi, nữ tì của Con đang lắng tai nghe Con nói đây". Trong cuộc đàm đạo dịu dàng ấy, Mẹ khám phá ra những công việc Chúa Giêsu làm và tất cả những vấn đề Chúa sẽ giảng dạy về sau, mà khám phá ra cách hết sức sáng sủa.

Những điều rất lạ lùng Mẹ được tham hưởng trong tâm hồn ấy, tuy nhiên, cũng không ngăn cản Mẹ chú tâm tới việc phục vụ Chúa Giêsu và Thánh Giuse về phần xác. Khi dọn bữa ăn cho hai Cha Con, Mẹ quỳ xuống hầu tiếp Chúa Giêsu. Mẹ vẫn xin Chúa đến với Thánh Giuse lúc Thánh Cả làm việc, để Thánh Cả được nhìn thấy Chúa mà hân hoan. Chúa vâng lời Mẹ. Càng lớn thêm tuổi, Chúa càng giúp đỡ Thánh Cả nhiều hơn; có khi Chúa còn

làm phép lạ để giúp đỡ Thánh Cả nữa.

Trong thời gian đó, Mẹ Maria sống những ngày rất hạnh phúc. Nhưng hạnh phúc ấy sắp bị xáo trộn vào dịp Thánh Gia đi lễ tại Đền Thờ Giêrusalem. Việc dự lễ này, chỉ nam giới mới buộc phải đi mỗi năm ba lần vào lễ Lều Tạm, lễ Vượt Qua và lễ Ngũ Tuần. Nữ giới và trẻ em không buộc phải đi lễ nào, nhưng nếu họ đi lễ sẽ rất được hoan nghênh. Khi Mẹ hỏi Chúa xem ý kiến Chúa thế nào về việc đi dự

lễ ấy, Chúa quyết định cả ba người sẽ đi dự lễ Vượt Qua, còn hai lễ kia một mình Thánh Giuse đi thôi. Thế là mỗi năm vào lễ Vượt Qua, các thiên thần lại tháp tùng Thánh Gia đi dự lễ Đền Thờ, họ hát nhiều bài ca chúc tụng Ngôi Lời Nhập Thể. Đường từ Naxarét tới Giêrusalem xa chừng ba mươi dặm, nhưng Thánh Gia chỉ đi bộ. Lắm lúc Chúa Giêsu cũng mệt nhọc rã rời, mồ hôi nhễ nhãi. Mẹ Maria rất cảm thương, vừa khóc vừa quỳ

xuống lau mồ hôi trên mặt Chúa. Lúc ấy, Chúa nói với Mẹ: "Con rất sẵn lòng chịu những vất vả này để làm vinh danh Cha trên trời của Con và cứu rỗi các linh hồn". Lúc đi đường, hai Mẹ Con ban ơn cải thiện rất lạ cho nhiều người, nhưng chỉ trong âm thầm kín đáo. Hai Mẹ Con không hề rời nhau bao giờ. Trong Đền Thờ, Mẹ Maria hân hoan khôn tả theo dõi những lời kinh nguyện Con Mẹ dâng lên Thiên Chúa để cầu cho Mẹ và cho cả loài người. Thiên Chúa đã ban cho Mẹ những niềm an ủi ấy để chuẩn bị cho Mẹ chịu những đau khổ về sau. Thật vậy, trước mặt Mẹ bấy giờ đã diễn ra tất cả những sỉ nhục, những đau khổ Con Mẹ sẽ phải chịu trong cuộc Tử Nạn. Mẹ đã phải khóc rất nhiều. Và Chúa Giêsu khuyến khích Mẹ dâng lên Thiên Chúa những đau khổ mà cả hai Mẹ

Con sẽ cùng phải chịu sau này. Cuộc tẩy lễ Vượt Qua nào Chúa Giêsu cũng tập luyện cho Mẹ như vậy cả.

Năm Chúa Giêsu lên mười hai tuổi, Thánh Gia cũng tẩy lễ Vượt Qua như các năm trước. Lễ Vượt Qua kéo dài suốt bảy ngày. Ngày cuối cùng, khi mọi người phải ra về, Chúa Giêsu đưa Mẹ vào một cuộc thị kiến trí năng; giác quan Mẹ không còn cảm thấy những gì xảy ra chung quanh nữa. Còn Thánh Giuse, Chúa nâng lên chiêm ngắm cao xa, trầm tư mặc tưởng những sự trên trời, cứ tin chắc rằng Chúa Giêsu đi với Mẹ Maria. Trong lúc đó, ở ngay cửa thành, Chúa lìa khỏi Cha Mẹ mà ở lại, không về. Tại Do Thái thời đó có tục là trong cuộc kính viếng Đền Thờ ấy, lúc ra về, nam giới đi riêng một ngả, và nữ giới cũng đi riêng một ngả; còn trẻ con muốn đi với ai cũng được. Lúc thôi trầm mặc, không thấy Chúa Giêsu đi với mình, Thánh Giuse nghĩ rằng Chúa đi với Mẹ Maria, vì tin thật rằng Chúa và Mẹ không thể rời nhau được bao giờ. Còn Mẹ, khi ra khỏi thị kiến, không thấy Chúa Giêsu, lại nghĩ rằng Chúa tặng cho Bạn Thánh của mình được cái vui đồng hành. Với niềm tin đó, cả hai đều bình thản mà đi suốt một ngày đường, như thánh ký Luca đã thuật lại. Nhưng khi tới nơi đã định gặp nhau trước để qua đêm, Mẹ và Thánh Giuse mới chết lịm vì Chúa chẳng đi với ai cả. Thế là lạc mất Chúa rồi. Mẹ và Thánh Cả đau đớn quá không sao nói được nên lời, ai cũng nhận là tại lỗi mình mà lạc mất Chúa. Đôi Bạn liền trở lại thành thánh ngay, hỏi han khắp nơi về Chúa. Không một ai đã gặp Ngài. Mỗi lúc đau đớn một tăng thêm, Mẹ đành hỏi thăm các thiên thần hầu cận. Các vị này trả lời một cách lững lờ không dứt khoát, làm lòng Mẹ càng thêm đoạn trường trăm khúc, nước mắt càng tuôn chảy chan hoà. Mẹ tự hỏi không biết có phải là vua Arkêlau đã dò ra tung tích Chúa mà bắt giam rồi không; có lúc lại ngờ rằng Chúa đã vào sa mạc thăm Gioan tiền sứ của Ngài rồi. Mẹ nức nở trong lòng, than van những lời ảo não: "Ôi Con là Tình Yêu tha thiết của Mẹ, Mẹ biết tìm Con ở đâu bây giờ? Con lại muốn chia lìa Mẹ để Mẹ chết hay sao? Con hãy cho Mẹ

biết phải làm gì để đáng tìm được Con đi! Con đi đâu, Mẹ cũng muốn theo đến sống ở đó, đâu là nơi rừng thiêng nước độc, đâu là nơi giáo nhọn gươm trần, đâu là chỗ đầy đau thương khốn cực. Lúc Con che khuất mắt Mẹ Thần Tính của Con, Mẹ còn được thấy ít là Nhân Tính của Con. Nhưng bây giờ cả Thần Tính cả Nhân Tính của Con, Mẹ cũng không thấy. Mẹ chỉ biết sợ hãi khóc than thôi, Con ơi!"

Nỗi đau khổ của Mẹ trong những ngày ấy thật cao vượt hơn hết tất cả những khổ hình các vị tử đạo đã phải chịu. Nhưng một điều lạ lùng là không bao giờ Mẹ mất sự bằng an trong tâm hồn, không ngớt ca tụng Thiên Chúa và trông cậy ở Ngài. Sau ba ngày tìm tòi uổng công, không ăn, không ngủ, không cả nghỉ ngơi, Mẹ có ý tưởng đi vào sa mạc tìm Chúa, nhưng các thiên thần ngăn cản lại. Mẹ liền định đi Belem, nghĩ rằng có thể Chúa Giêsu trở lại thăm nơi sinh hạ. Các thiên thần cũng khuyên Mẹ đừng đi. Thế là Mẹ phải quay về Giêrusalem, vừa đi vừa hỏi thăm người ta, và tả ra hình dáng dung mạo Con mình. Trong một phố nọ, có người đàn bà thưa lại: "Dạ, tôi có thấy một cậu trai như bà nói đó. Hôm qua, cậu ấy đến xin tôi làm phúc. Thật, trông thấy Cậu, lòng tôi khoái vui khác lạ lắm". Nhiều người khác cũng nói như thế. Bấy giờ lòng Mẹ mới bớt áy náy đôi chút, Mẹ vào một nhà tiếp rước người nghèo hỏi thăm, người ta nói có một con trẻ hình dung như Mẹ tả lại, đã ba hôm nay, ngày nào cũng đến đây giúp đỡ và an ủi người nghèo. Nghe vậy, nhưng bóng Người Con yêu dấu Mẹ vẫn biệt tích. Sau cùng, Mẹ nảy ra ý tưởng là có lẽ Chúa ở trong Đền Thờ. Các thiên thần liền phụ hoạ ngay vào ý tưởng đó: "Thưa Đức Nữ Vương, xin Mẹ bước gấp lên. Mẹ sắp được an ủi rồi". Một thiên thần khác vội báo tin cho Thánh Giuse đang tất tả đi tìm Chúa ở một ngả đường khác. Ngài rất đau đớn, đến nỗi nếu Thiên Chúa không ban thêm sức mạnh, Ngài có thể nguy đến mạng sống. Sau nhiều ngược xuôi vất vả, Ngài gặp được Bạn Thánh mình vừa đi vừa khóc trên đường. Cả hai cùng nhau vào Đền Thờ.

Chúa Giêsu đang ở đó. Trong ba ngày trước, Chúa đã tự đi xin của bố thí để độ nhật, đi an ủi người nghèo khổ, chữa lành người bệnh tật, thánh hoá các linh hồn, nhất là những linh hồn đã tỏ lòng bác ái với Chúa. Sau cùng, ngày thứ ba, Chúa đến dự một cuộc hội họp của các nhà luật sĩ trong Đền Thờ. Trong cuộc họp này, họ tranh luận về việc Đấng Cứu Thế ra đời. Những biến cố khác thường xảy ra trong nước Do Thái ít lâu nay đã tăng thêm niềm tin của dân chúng về việc Chúa

Cứu Thế đã xuất hiện, chẳng hạn việc Gioan sinh hạ, việc các Vương tước Đạo sĩ phương Đông đến chiêm bái ở Belem hơn mười năm trước. Nhưng các nhà tiến sĩ luật đó không đồng một quan điểm với nhau trong việc giải thích các lời tiên tri báo trước về Chúa Cứu Thế: lời tả Ngài dưới những nét quang vinh rực rỡ,

lời lại tả Ngài bằng những nét nhục nhã ê chề. Chúa Giêsu là Thầy dạy muôn đời, là chính Chân lý, là chính Chúa Cứu Thế, mà thấy họ sai lầm về chân dung của Đấng Cứu Thế như vậy, Ngài không đành lòng để họ phải đi trong mờ tối. Ngài đem tình thương khai quang cho thần trí họ. Khi các nhà luật sĩ đó im tiếng, Chúa Giêsu đứng lên, với một vẻ uy nghi mỹ lệ, bắt mọi người phải tôn kính và chú ý. Ngài nói: "Làm thế nào mà dung hoà được những lời tiên tri có vẻ trái ngược nhau đó, nếu những lời ấy không có nghĩa là Đấng Cứu Thế phải đến hai lần? Lần thứ nhất, Ngài đến để giải phóng cho thế gian khỏi quyền ma quỷ thống trị, để dạy dỗ loài người, đền bồi thay cho tội lỗi của họ, và lập một nước thiên liêng trên khắp hoàn cầu, chứ không phải là lập một nước trần tục.

Việc người Roma thống trị Do Thái, việc hoàn tất bảy tuần năm mà tiên tri Đanien nói, những sự kiện lạ ở Belem, việc ba vị Vương tước Đạo sĩ từ phương Đông đến chiêm bái ở Belem, tất cả những việc ấy đều đã được báo trước cả; mà đến nay nó đã xảy ra. Vậy nó chẳng chứng tỏ là Chúa Cứu Thế đã đến rồi đó ư? Còn việc Ngài đến lần hai sẽ khác hẳn. Lần thứ nhất, Ngài đến cứu chuộc thế gian; lần thứ hai, Ngài đến phán xét thế gian. Ngài sẽ ban thưởng cho

các bạn thân của Ngài, còn thù địch Ngài sẽ bị Ngài trừng phạt. Lần này Ngài mới tỏ ra uy quyền lâm liệt mà các nhà tiên tri nói".

Chúa nói nhiều, nói dài, với những lời trích dẫn rõ ràng từ Thánh Kinh, khiến khi Ngài ngưng tiếng tất cả các luật sĩ đều kinh ngạc ngồi im, không biết nói lại cách nào. Các ông chỉ nói nhỏ hỏi

nhau: "Cậu nhỏ giỏi quá! Ồ con cái nhà ai mà một tí tuổi đã thông thạo Thánh Kinh đến thế nhỉ? Cậu ta ở đâu đến đây vậy?"

Rồi họ ngưng tranh luận. Chính trong lúc đó, Mẹ Maria và Thánh Giuse trông thấy Chúa. Đôi Bạn Thánh chỉ nghe thấy có đoạn cuối lời Chúa nói thôi. Hai Ngài đến gần Chúa, đây kinh ngạc, như thánh Luca đã viết. Các luật sĩ đã lần lượt im lặng bỏ đi, nên coi như chỉ còn có ba Đấng của Thánh Gia. Mẹ Maria thốt lên: "Con ơi! sao Con lại xử với cha mẹ như thế? Nay cha Con và mẹ phải đau đớn hết sức đi tìm Con đây". Đó là một tiếng kêu thoát mọi nỗi ưu phiền, và tràn đầy hoan lạc. Một tiếng kêu nhuộm thấm về tôn kính sâu xa nhất và tình yêu thắm thiết nhất. Chúa Giêsu trả lời: "Cha mẹ tìm Con làm gì? Cha mẹ không biết Con phải làm việc của Cha Con sao?"

Thánh ký Luca viết rằng Mẹ Maria và Thánh Cả Giuse không hiểu được lời nói mâu thuẫn đó. Có như vậy là vì Mẹ và Thánh Cả đã đến quá muộn, nên không hiểu được mối liên lạc giữa lời nói ấy với bài dài Chúa nói trước. Ngoài ra, còn vì Mẹ và Thánh Cả được tràn ngập trong hạnh phúc tìm lại được Con mình; và sau cùng, vì tấm màn che khuất không cho Mẹ nhìn thấy nội tâm Con Mẹ, nội tâm mà một ít lâu sau mới được tỏ ra. Dầu vậy, khi Mẹ được ở một mình với Chúa, Mẹ đã ẵm hôn Chúa mà nói: "Con của Mẹ, nếu Mẹ đã lạc mất Con vì lỗi của Mẹ, xin Con tha cho Mẹ. Rồi, xin Con từ nay đừng bắt Mẹ phải vắng mặt Con nữa". Chúa Giêsu thoả lòng nhận lời Mẹ xin, và hứa sẽ là Thầy dạy, là Bạn thiết của Mẹ suốt trong thời gian còn lại cho tới khi Ngài tuân thánh ý Chúa Cha. Lúc Thánh Gia đã ra khỏi Giêrusalem một quãng xa, nơi cánh đồng vắng vẻ, Mẹ mới sắp mình xuống xin Chúa ban phép lành cho, vì lúc còn trong thành Mẹ chưa làm việc ấy. Chúa nâng Mẹ dậy cách nhân từ, và mở tâm hồn mình ra cho Mẹ xem. Mẹ đã thấy tất cả những gì xảy ra trong suốt ba ngày Chúa vắng mặt và trong cuộc đàm luận với các luật sĩ. Sau một lát nghỉ ngơi, ăn uống chút đỉnh, Thánh Gia lại lên đường. Vừa đi, Chúa vừa nói lại cho Mẹ nghe tất cả những gì Chúa đã nói với các luật sĩ, điều mà Chúa vừa mới cho Mẹ nhìn thấy trong Linh Hồn mình. Trong cuộc trở về Naxarét này, Chúa và Mẹ cũng cải thiện một số lớn tội nhân và chữa lành nhiều người bệnh tật, theo thói quen vẫn có khi đi đường.

Từ đó, như thánh Luca viết, Chúa Giêsu luôn luôn tùng phục Mẹ Maria và Thánh Cả Giuse. Thiên Chúa đã ban xuống cho Mẹ Maria nhiều ân sủng đặc biệt, dần dựa linh hồn Mẹ, tràn sang cả Thánh Giuse, Người Cha Đồng Trinh của Ngôi Lời Nhập Thể, để hai Đấng có đủ khả năng chỉ huy một Người Con cao trọng duy nhất trong loài người. Về phía Mẹ, Mẹ đáp lại sự Chúa tuân phục Mẹ bằng một đức khiêm nhượng, một lòng biết ơn, một sự mau mắn, một niềm tử mĩ và một tình yêu mến tế nhị làm Tâm Hồn Chúa phải ngây ngất. Chúa có thể sẽ ban cho Mẹ tràn ngập những khoái vui còn lớn

lao hơn nữa, nếu Chúa chỉ nghe theo có xu hướng lòng yêu vô cùng của mình. Nhưng Chúa lại không muốn sự tràn ngập ấy ngăn cản Mẹ lập đầy những công nghiệp Chúa đã định cho Mẹ, nên Chúa đã không tỏ cho Mẹ hết mọi thoả nguyện như lòng Chúa mong muốn.

Lời Mẹ Huấn Dụ

Hỡi con, đã phản ngụy Thiên Chúa không còn lấy lẽ gì mà bào chữa tội mình được. Thụ tạo chỉ phải tìm lý do để tùng phục trong thánh ý Đấng Sáng Tạo, Đấng an bài và xếp đặt mọi sự. Họ không được phép phân biệt những biến cố vui lòng họ với những biến cố không làm họ ưa thích. Thịnh vượng hay suy bại, giàu sang hay nghèo nàn, họ đều phải đón nhận với một tinh thần bình đẳng như nhau, không được vì may mắn mà vui mừng hợm hĩnh, vì rủi ro mà thất vọng buồn sầu. Lúc nào, họ cũng phải hi hoan trong thánh ý Chúa, không e ngại, không ước vọng khác đi.

Bổn phận của thụ tạo cũng là phải tuân giữ huấn giới Chúa truyền, một cách không hèn nhát nguội lạnh. Họ không được bằng lòng với một nhân đức thông thường, chỉ đủ cần thiết; nhưng phải chăm chỉ làm những việc vượt hơn lên, vì yêu mến Chúa mà thêm những việc Chúa không đòi hỏi. Lòng quảng đại ấy sẽ làm cho các bạn thân của Chúa nên đẹp lòng Ngài hơn nữa.

Giấu ẩn nhan thánh Ngài đi cũng là một kỹ thuật khôn ngoan Ngài dùng để thử xem họ có yêu mến Ngài thật không, và để nâng họ lên cao trong nhân đức, hạ thấp họ xuống trong khiêm nhượng, in sâu vào họ niềm e ngại hữu ích, sợ lỡ ra lạc mất Ngài, và sau cùng an ủi họ trong hân hoan khi Ngài trở lại với họ. Phần họ có trách vụ phải cẩn thận xa lánh những khờ khĩnh làm cho họ không còn được thấy Ngài nữa. Nếu không thấy Ngài nữa là một hình phạt rồi.

Nếu lỡ ra đã lạc mất Chúa, họ phải đi tìm Ngài, thao thức, âu lo cho tới khi lại tìm thấy, rồi hết sức cẩn phòng để tình thức luôn mãi, hầu không lạc mất Ngài bao giờ nữa.

LTS: Đây là loạt bài phát trên đài Vatican, trong chương trình tiếng Việt. Xin được đăng lại để chia sẻ với tất cả anh chị em.

ĐƯỜNG THỜ ẬU THIÊN LIÊNG

ĐỀ TÀI:

Để cho Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse thánh hóa và hiến tế chúng ta cho chương trình tình yêu cứu rỗi của Thiên Chúa Ba Ngôi

Lm. Hoàng Minh Thắng

** Linh đạo Trái Tim Yêu dẫn đưa chúng ta tiến sâu vào cuộc hiến tế của chính Chúa Giêsu Kitô và sống cái luận lý hiến tế của Thập Giá, của chương trình tình yêu cứu rỗi theo ý muốn của Thiên Chúa Ba Ngôi. Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse thường xuyên hiện diện để giúp chúng ta noi gương các Ngài sống linh đạo của Thập Giá. Các Ngài thánh hóa và hiến tế chúng ta cho Thiên Chúa Tình Yêu. Dưới tác động của Chúa Thánh Thần, Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse hiện diện một cách thực tại sống động và huyền nhiệm giữa chúng ta, và đem chính Thiên Chúa đến cho chúng ta, hầu giúp chúng ta đạt những mục đích thiện hảo và mang lại những lợi ích lớn lao cho chúng ta. Các Ngài hiện diện một cách âm thầm kín ẩn, nhưng mạnh mẽ và thực sự bên chúng ta. Đặc biệt khi Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse được dùng

quyền lực của Thiên Chúa, nhất là quyền lực của Chúa Thánh Thần để đè bẹp Satan và lũ quỷ dữ, truyền cho chúng phải làm việc, hầu sinh ích lợi cho chúng ta, thì đó quả là một công trình lớn lao vĩ đại; bởi vì phải có uy quyền mãnh liệt của Thiên Chúa mới điều khiển được chúng là những tên quỷ tặc bất kháng. Vì thế mỗi lần Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse đến với chúng ta các Ngài đều mang những ích lợi thích hợp cho mỗi tâm hồn để tác thánh chúng ta. Đó là những giờ phút thánh thiện, hữu hiệu, có sức biến đổi tâm hồn, có sức nắm chặt được chân Chúa, khiến cho Chúa phải mỉm cười một cách dễ dàng và chắc chắn nhất. Trong những giờ phút ấy lời cầu nguyện của chúng ta được Thiên Chúa Tình Yêu chấp nhận một cách mau lẹ dễ dãi và bảo đảm. Nhờ sự cầu bầu của Mẹ và Cha Thánh những lời cầu nguyện ấy có uy lực khiến Chúa phải nể chiều.

Phải, trong những lúc ấy, Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse âu yếm cầm tay chúng ta, bông ẵm chúng ta trong tinh thần tuyệt đối yếu kính phó mình để thờ lạy, tán tụng, chúc vinh, đền tạ và cầu khẩn ơn Chúa cho từng người trong chúng ta. Khi chúng ta phó thác, dâng thân sống linh đạo Trái Tim Yêu với chính các tâm tình của Chúa Giêsu, Thiên Chúa thực sự hiện diện một cách sống động huyền nhiệm giữa các cộng đoàn thơ nhỏ của chúng ta: cộng đoàn gia đình, cộng đoàn dòng tu, cộng đoàn giáo xứ, cộng đoàn giáo phận. Ngài dốc đổ tràn trề muôn hồng ân xuống trên chúng ta, để chúng ta liên lý sống trong niềm hạnh phúc sướng vui, hân hoan cảm mến biết ơn Ngài, và lúc nào cũng được bao bọc giữ gìn cẩn mật trong sự ấm áp, yêu thương săn sóc của Chúa.

** Sở dĩ được như vậy vì có Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse luôn luôn yêu thương hiện diện giữa chúng ta. Khi chúng ta sống linh đạo Trái Tim Yêu, Thiên Chúa luôn luôn nhìn thấy Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse trong chúng ta. Nhất là Chúa nhìn thấy chúng ta trong Mẹ Maria. Hình ảnh chúng ta luôn luôn chấp chờn, ẩn hiện trong hình ảnh xinh đẹp, kiều diễm, thánh thiện tuyệt vời của Mẹ. Vì thế Thiên Chúa yêu thương chúng ta lắm!...Khi có Mẹ cùng với Chúa Thánh Thần, Bạn Tình Cực Thánh toàn năng vĩnh cửu của Mẹ hiện diện cách huyền nhiệm và thực sự giữa các cộng đoàn của chúng ta, thì tất cả giá trị của mọi

tác động, mọi sinh hoạt trần thế của chúng ta đều được nâng cao lên tới Đấng Cứu Trùng. Vì thế, hãy để cho Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse thánh hóa và hiến tế chúng ta cho Thiên Chúa Tình Yêu. Mẹ và Cha Thánh luôn ở bên chúng ta, khát vọng cho chúng ta được lớn lên, xâm chiếm và thấu nhập tất cả vào trong Chúa Giêsu, để chúng ta biết nhìn nhận, phán đoán, cảm xúc, hành động và yêu mến Thiên Chúa Cha toàn năng vĩnh cửu như Chúa Giêsu. Mẹ và Cha Thánh hằng thiết tha cầu thay nguyện giúp cho chúng ta được thực thụ biến đổi nên những tâm hồn thơ bé nhỏ xú của Chúa Giêsu Ngôi Lời Nhập Thể.

Trên Thiên Đàng và bên máng cỏ nghèo hèn, Mẹ Maria hằng yêu thương cầu nguyện cho chúng ta, âu yếm tế hiến chúng ta lên Đức Chúa Cha và trong Giêsu "Hài Nhi Bé Tí", Mẹ cảm nhận mọi tình trạng nội tâm đầy tín thác chân thành và khiêm tốn của chúng ta. Chúng ta hãy khắc ghi thật sâu trong trái tim yêu non nớt bé khờ của chúng ta rằng: lòng Mẹ yêu thương cưng chiều chúng ta vô tận. Từng giờ Mẹ thổn thức vuốt ve, hôn yêu và nựng chiều từng người con của Mẹ. Đừng con nào ngoảnh mặt đi, kéo Mẹ buồn. Trái lại, hãy liên li bé nhỏ, liên li yêu mến, liên li cậy tin phó thác, liên li biết ơn thưa "vâng" với Chúa Giêsu trong mọi người, liên li biết ơn thưa vâng với tất cả yêu sách của Chúa Giêsu. Sống được như thế, là chúng ta nằm gọn trong cung lòng đầy ấp yêu thương và ân phúc của Mẹ rồi đó!

** Đặc biệt trong Thánh Lễ hiến tế cực trong vô giá, được liên li dâng lên từng giây từng phút khắp nơi trong Giáo Hội chiến đấu, Mẹ yêu thương trìu mến đặt tất cả lòng yêu kính biết ơn và trung thành thánh hảo để thương cao đẹp của chúng ta trong tình yêu hiến tế cứu rỗi của Chúa Giêsu Kitô, dưới tác động thánh hóa quyền năng cực mạnh tuyệt

hảo của Chúa Thánh Thần, để tế dâng tất cả chúng ta lên Cha trên trời. Trong giờ phút linh thiêng thánh thiện vô song thần diệu ấy, Mẹ nghĩ nhiều đến tất cả chúng ta và từng người con của Mẹ. Chúng ta là những giọt máu lưu thông trong Trái Tim Mẹ, là những bông hoa Mân Côi tỏa ngát hương yêu hiếu thảo tín thác và đền tạ. Chúng ta còn là gì nữa, là nụ hôn thật dài, thật bền, thật thơm trên má Đồng Trinh Vô Nhiễm Mẹ. Chúng ta là

con của lòng Mẹ. Đó là kết quả tất nhiên của tình yêu. Và Mẹ hứa với chúng ta là Mẹ sẽ thương yêu ban tặng cho mỗi người trong gia đình Hồn Nhỏ sống linh đạo Trái Tim Yêu, và trong gia đình thân quyến bé nhỏ đáng mến của từng người trong chúng ta, một ân điển đặc biệt của Chúa Thánh Thần.

Cũng chính vì thế nên mỗi ngày chúng ta hãy biết vui lòng hy sinh dâng những đau khổ, buồn chán, nhất là những hy sinh đau khổ thầm kín không ai biết lên cho Mẹ. Chúng ta hãy bằng lòng dâng cho Mẹ các việc chúng ta làm, những mệt nhọc, đau khổ phải chịu và dâng lên Mẹ 50 chục kinh để cầu nguyện theo ý Mẹ. Mẹ đến để dạy dỗ chúng ta và còn hơn thế nữa Mẹ đến để tỏ

tình yêu thương của Thiên Chúa cũng như của Mẹ đối với từng người trong chúng ta. Mẹ hằng theo dõi chúng ta trong hết mọi chi tiết vui buồn của cuộc sống. Vì thế chúng ta vẫn được Thiên Chúa yêu chiều ban cho chúng ta những ơn phúc cần thiết, để qua mỗi một biến cảnh gian truân sầu khổ chúng ta được đủ can đảm và nghị lực thắng vượt bao nguy hiểm xông đánh của kẻ thù.

** Vâng, chúng ta hãy ý thức và xác tín được sự hiện diện viếng thăm đầy hồng ân của Chúa Giêsu, của Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse trong cuộc sống thường ngày. Sự hiện diện đầy ân sủng đó hun nóng và khích lệ chúng ta, giúp chúng ta cảm thấy được an toàn bạo dạn, ngay thơ tiến bước

trên linh đạo Trái Tim Yêu. Và khi Thiên Chúa Cha nhìn xuống, Ngài thấy những đứa con ngây ngây trinh trắng trong lòng Mẹ và Thiên Chúa Cha sẽ được sung sướng thỏa lòng hơn.

Hơn ai hết, Cha Thánh Giuse là Đấng muốn cho Mẹ Maria hiện diện bên chúng ta, vì các đứa con nhỏ thì bao giờ cũng cần tình thương yêu vỗ về ấp iu của Mẹ. Trong tình thương của lòng Mẹ nó tìm thấy được cách đầy đủ và hưởng trọn tình thương của lòng Cha. Thật vậy, sự hiện diện của Mẹ cần thiết cho chúng ta, vì không ai hiểu Chúa Giêsu và những tâm tình, những khát vọng, những đòi hỏi mãnh liệt của Ngài đối với nhân loại đã được tỏ lộ ra trong công cuộc tử nạn bằng Mẹ, nên Cha Thánh Giuse mong muốn Mẹ đến để dìu chúng ta tiến sâu vào trong tâm hồn Chúa Giêsu. Đối lại, ngoài Chúa Giêsu ra cũng không ai yêu thương Mẹ và mong muốn khát khao người ta đáp yêu Mẹ, an ủi Mẹ, thảo hiếu với Mẹ cho bằng Ngài. Vì thế, Chúa Giêsu lại tha thiết kêu mời năn nỉ chúng ta hãy nhờ chính tình yêu của Chúa để sống với Mẹ, yêu Mẹ, trở nên một đứa con rất bé nhỏ luôn biết vâng phục lệ thuộc vào Mẹ. Nhờ đó Chúa Giêsu có thể làm tất cả những gì Chúa muốn để đáp hiếu với Mẹ. Cũng nhờ đó, ý muốn toàn hảo của Thiên Chúa Cha với tất cả tình yêu thương của một người Cha đối với Mẹ được thỏa đáng. Đồng thời cũng nhờ vậy, Chúa Thánh Thần có thể tỏ hết tình yêu sung mãn tràn đầy ưu đãi và trọng thưởng Mẹ, Bạn Tình thanh khiết và trung tín của Ngài.

Phải, Mẹ Maria hiện diện để đem đến cho chúng ta tất cả thác nguồn tình yêu của Chúa Giêsu toàn thương cực thánh Tử Giá và Phục Sinh một cách sung mãn và thần hiệu. Mẹ đem đến cho chúng ta niềm vui vững chắc không bao giờ tắt, không bao giờ tàn sau cuộc Vượt Qua của Chúa Giêsu Kitô: niềm vui của cuộc sống được hiến dâng và sát tế cho chương trình tình yêu cứu rỗi của Thiên Chúa Ba Ngôi, niềm vui của cuộc sống phục sinh với Chúa, niềm vui của cuộc đời hiến tế cho ơn cứu rỗi của toàn thể nhân loại (SĐMM 155, 156, 148, 149, 150, 162, 143, 144, 145, 158, 159, 175)

VUI CƯỜI

Xin cho con điều thuốc lào

- *Đam mê/chết*

Nghe kể vào năm 5 trong trại tị nạn Fort Chaffee, có một cụ già nghiện thuốc lào nặng theo gia đình di tản sang Mỹ. Vào giờ phút cấp bách cuối cùng, con cái chẳng đũa nào mang được bánh thuốc lào đi cho cụ. Phần xa quê hương, phần nhớ thuốc lào, cụ mắc bạo bệnh hết muốn sống. Khi linh mục đến ban phép Xức dầu cho cụ xong, cha hỏi: Cụ có muốn nhắn nhủ điều gì cho con cháu không? Cụ thều thào: Xin cho con xin ...điều thuốc lào. Tiếc một điều là không ai thỏa mãn được nguyện vọng nhỏ bé của cụ. Nghe đâu vào lần giỗ thứ 15, con cháu mua cả trăm bánh thuốc lào đưa tới đốt tên mộ cụ với lời khẩn vái tạ tội: Ông ơi chúng con tạ tội, khi sống đã không mua được thuốc lào cho ông, bây giờ ông về mà hút với chúng con cả trăm bánh đây..(Lệ Vũ, TTĐM số 212 8/95 trang 47).

Bà đừng đi lấy người nào khác nữa

- *Chết/ ghen/ hôn nhân*

Tại Việt Nam, một ông già 70 tuổi, Ông có 10 đứa con và bà vợ đã hơn 40. Theo bà cho biết, ông là một người ghen kinh khủng, hễ bà bước ra khỏi nhà là ông để tâm theo rồi, bà ngó ai là ông cần nhân. Lúc nào ông cũng chỉ muốn bà luôn ở bên ông mà thôi.

Một hôm, Ông bị bệnh nặng gần chết. Sau khi xưng tội và chịu các phép đạo, ông năn nỉ cha giải tội nhận lại vợ ông 2 điều 1/ Xin cha bảo nhà con là con còn nợ ông A một triệu đồng, xin trả cho ông ta, và 2/ Xin cha nhận nhà con rằng " Sau khi con chết rồi bà ấy đừng có lấy ai nữa nhé".

(Cha Minh Đăng kể)

Đức Bà chữa (Tonne 45/2)

- *Trẻ em*

Cha mẹ Việt nam khi thấy con nít hắt hơi thường nói: Đức Bà chữa. Cha mẹ người Mỹ thường nói: God bless you.

Một hôm cha sở gặp Paul 3 tuổi, cha đặt tay trên đầu em chúc phúc:

- God bless you.

Thay vì nói cảm ơn, hay Amen, Paul ngạc nhiên nói lại:

- Tại sao Cha nói: "God bless you", Con đâu hắt hơi.

SINH HOẠT GIA ĐÌNH

GĐ. OKLAHOMA CITY, OK

Theo lời yêu cầu của Anh Đại Diện Vùng vào chiều Chúa Nhật, ngày 10/12/2006, chúng em đã tụ tập tại nhà anh chị Tùng. Vì có sự thay đổi ngoài dự định nên có một số ít anh chị em không hiện diện. Sau khi chờ các anh chị đến tham dự, Anh Đại Diện quyết định tuyên bố khai mạc buổi sinh hoạt vào lúc 2:30PM.

Cũng như thường lệ, sau nghi thức đọc kinh Đức Mẹ, hát dâng Mẹ và đọc bài Phúc Âm. Anh Đại Diện vùng trân trọng dâng lên những lời cầu nguyện:

- Chúng em cùng hiệp ý tạ ơn Chúa, Mẹ đã hướng dẫn và gìn giữ chúng ta trong cuộc sống hôn nhân, đặc biệt anh chị Chính 25 năm, anh chị Bằng 25 năm, anh chị Nghĩa 47 năm.

- Cầu nguyện cho thân mẫu Anh Chị Tùng đã qua đời khoảng 100 ngày.

- Chúng em cũng không quên xin Chúa, Mẹ đã thương ban tràn hồng ân xuống trên Anh Cả, Anh Giám Tỉnh, Anh Đặc Trách, các anh trong Dòng, cùng các anh chị em GĐĐC tất cả mọi nơi trên toàn thế giới này biết phó thác mọi sự trong đời sống trong vòng tay thương yêu và phù trợ của Thiên Chúa và Mẹ.

- Tiếp đến Anh Tiến đã đại diện đọc bài chia sẻ "Bị bách hại vì sự công chính." - Chúng em đã phân tách, tìm hiểu và cùng góp ý kiến xây dựng như:

- Không một ai trên thế gian này mà không thấy có sự phiền não và đau khổ. Sự nhận thức đau khổ tùy theo hoàn cảnh mỗi người chúng ta. Có thể nhận định rằng: đau khổ của thể xác và đau khổ của phần hồn.

- Nhiều người lại còn cho rằng: Đau khổ là kết quả của tội lỗi, để con người chúng ta nhìn vào các kết quả đó mà thống hối, thay đổi cuộc sống để hầu có một tương lai tốt đẹp hơn.

- Người ta cũng nghĩ rằng sự đau khổ cũng là

một phương thức để chữa lành những người có những lối sống bất tuân theo luật lệ của Thiên Chúa, để những kẻ khác nhìn thấy các sự trừng phạt của Thiên Chúa mà thay đổi cuộc sống, đi đúng đường hướng của Thiên Chúa: "*Chúa không muốn huỷ diệt dân Người, nhưng muốn họ trở lại với Người.*"

- Nhiều khi sự đau khổ cũng là một sự thử thách để tỏ hiện ra lòng nhân đức, sự trung thành, sự tuân phục, . . . của con người đối với Thiên Chúa (Chuyện Ông Gióp).

- Sự đau khổ có khi đền bù cho những cá nhân khác nữa, nhiều người đã hy sinh bản thân mình đã chấp nhận lấy những đau khổ để mưu cầu sự an ninh về tính mạng hay đời sống của tha nhân và mọi người chung quanh.

- Các thánh đã nhìn vào sự công chính của Thiên Chúa. Sự hy sinh bản thân của Chúa Kitô để mà luôn luôn chấp nhận các hoàn cảnh trên thế gian này. Noi gương Chúa Kitô trong đời sống hằng ngày chấp nhận các nghịch cảnh trong xã hội mà hy sinh bản thân truyền bá đạo giáo của Thiên Chúa cho đến chết để làm gương cho các tín hữu và hậu thế.

Chúa Giêsu đã phải trả một giá rất đau thương là để quân dữ dã man hành hạ, đánh đập và cuối cùng phải chết trên Thập Tự giá để chuộc tội cho nhân loại.

- Sự chết và đau khổ của Chúa Giêsu cũng là một đường giao hòa giữa nhân loại với Đức Chúa Cha trên trời.

- Chính sự đau khổ và hy sinh của Chúa Giêsu cho nhân loại, để đền bù những tội lỗi chúng ta đã phạm, đem lại sự cứu rỗi và được hưởng vinh quang với Thiên Chúa trên trời.

- Đau khổ còn là do cố gắng trung thành với Thiên Chúa, gìn giữ sự sống ơn thánh. Hãy chấp nhận đau khổ, thử thách trong cuộc sống của xã hội hiện tại. Vì cuộc sống đau khổ, cay đắng, ... hiện tại là giá mua sự sống đời sau.

- Ngoài ra là người Kitô hữu chúng ta phải luôn nghĩ rằng hy sinh bản thân đặc biệt để mưu

sự bình an, hạnh phúc cho tha nhân. . . . theo gương Chúa Giêsu, Đức Mẹ, các thánh, . . . chấp nhận những nghịch cảnh, sự đau khổ vì một lòng yêu mến Thiên Chúa và nhân loại.

Sau buổi sinh hoạt, anh chị Tùng khoản đãi một bữa ăn nhẹ. Hẹn gặp lại buổi sinh hoạt kỳ tới tại nhà anh chị Tiến.

GIA ĐÌNH SAN JOSE, CA

Hôm nay, ngày 28.01.2007, chúng em lại sinh hoạt tại Trung Tâm Công Giáo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo Việt Nam vào lúc 1:45PM. Kỳ này quý anh chị đi sinh hoạt vắng quá, buồn ơi là buồn, chỉ vồn vện có 26 quý anh chị hiện diện. Anh Trưởng Vùng kêu mời quý anh chị chịu khó đi sinh hoạt cho đông đủ, để Mẹ Đồng Công nhìn thấy các con yêu của Mẹ khăng khít mật thiết bên nhau để cho Mẹ dzui, Mẹ ban ơn nhiều hơn.

Trước khi vào buổi sinh hoạt, chúng em cầu nguyện với Kinh Chúa Thánh Thần, một giây thỉnh lặng để thống hối những lỗi lầm đã phạm đến Chúa, Đức Mẹ và tha nhân. Kế đến anh Lê đọc lại bài Phúc Âm theo Thánh Matthêu (5:38-48) để quý anh chị suy niệm. Sau đó, anh Vũ chúc mừng quý anh chị có kỷ niệm thành hôn. Chị thư ký đọc thư của anh Trưởng Vùng cùng quý anh chị: nhắn nhủ chúng ta hãy noi gương Anh Cả của chúng ta vì Ngài luôn luôn ước ao được nên thánh, cho người Việt Nam có nhiều thánh. Chúng ta là những người em của Anh Cả, chúng ta cố gắng đáp ứng lại nguyện vọng ấy của Anh Cả. Hỡi còn ở Việt Nam, anh Vũ thường nghe Anh Cả khuyên quý anh chị bất cứ điều gì xảy đến chúng ta hãy dâng lên Thiên Chúa. Anh Đặc Trách ơi, GĐĐC San Jose chúng em luôn luôn nhớ đến Anh Cả trong lời cầu nguyện. Bây giờ chúng em lần hạt 50 kinh Mân Côi, cầu nguyện cho linh hồn linh mục Phêrô Maria và linh hồn anh Antôn Vọng ở Kansas mới qua đời.

Kế tiếp, anh Quyển đọc bài "Lòng Ước Nên Thánh" của anh Đặc Trách Joseph M. Kim Ngân trong tờ Thánh Gia. Sau đó chúng em chia sẻ 5 câu hỏi Gợi Ý:

1. Tại sao lòng ước ao nên hoàn thiện thường không được người ta để ý tới hay bị quên lãng đi?

Quý anh chị trả lời: bởi vì những đam mê nết

xấu trong con người, tiền tài, danh vọng, những thú vui, tham lam, lười biếng, ích kỷ, dục vọng, luôn luôn lôi cuốn chúng ta xuống hố tội lỗi, để rồi lãng quên đi những việc hoàn thiện.

2. Ước ao nên thánh là kiêu ngạo?

Anh Quyển nói, ước ao nên thánh không phải kiêu ngạo. Chúng ta phải luôn luôn ước ao nên thánh, vì Chúa cũng muốn cho chúng ta hãy nên thánh, cũng như trong bài "Lòng Ước Ao Nên Thánh", Anh Đặc Trách nhắc lại mục đích của GĐĐC là "Tập luyện cho mỗi phần tử sống đời trọn lành như lời Chúa truyền dạy" (Thủ Bản #1), vì thế luôn đòi các phần tử trong gia đình phải có đời sống hoàn thiện để xứng đáng là con cái của Mẹ Đồng Công, nếu chưa được trọn lành, thì phải cố gắng thanh luyện để nên trọn lành, thiếu lòng ước ao không thể tiến trên đường hoàn thiện được. "*Các con hãy trọn lành như Cha các con trên trời là Đấng Trọn Lành*" (Mt 5:48).

3. Hằng ngày mỗi buổi sáng anh chị thường có những quyết định làm những gì để làm đẹp lòng Chúa?

Quý anh chị góp ý: Mỗi sáng thức dậy trước tiên là tạ ơn Chúa về những thương mến Ngài dành cho riêng ta từ bấy lâu nay, rồi thống hối vì bao lần vô ơn bạc nghĩa với Chúa. Dâng mình cho Đức Mẹ. Cầu nguyện lần chuỗi Mân Côi, lần chuỗi tác động tình yêu "Giêsu Maria Giuse, con mến yêu, xin cứu rỗi các linh hồn", quyết tâm làm mọi việc cách thánh thiện, vui lòng chịu mọi sự khó không kêu ca.

4. Làm cách nào để có một lòng khát khao nên thánh mạnh mẽ?

Quý anh chị chia sẻ, phải có lòng ước ao để nên thánh, sống đời hoàn thiện hơn, luôn luôn cầu nguyện sống thánh thiện ước ao được yêu Chúa và nhờ Chúa giúp đỡ, hạ mình xuống sống khiêm nhượng, đọc truyện các thánh.

5. Những gì làm ngưng trở việc nên thánh?

Quý anh chị chia sẻ, tôn thờ cái tôi, danh vọng, tiền tài, sắc dục; đam mê nết xấu hướng theo vô thần duy vật, lười biếng, kiêu căng, . . .

Bế mạc: Trong tâm tình tạ ơn và cầu khẩn, chúng em đọc Kinh cầu cho Phần tử GĐĐC, hát dâng lên Mẹ: "Nguồn Cây Trông", kinh Cám ơn, Trông Cây. Bế mạc lúc 2:50PM.